

Uff og uff

Deres hjernevaskede nabo kommer med noen underlige påstander! Kongen, regjering og Stortinget kom i april dagene 1940 i en svært presset situasjon. Men kan den hjernevaskede gi en forklaring på hvorledes de kom i denne situasjon? Jeg siterer fra et plenums-møte den 17. juni: «Debatten ble mer og mer broget, men viste en ting: alt utviklet seg som det pleier å gjøre blant en mengde bløtdyr!»

Det var den ikke ukjente Gunnar Jahn som slik betegnet sine stortingskolleger. Og ikke uten grunn. Riktignok holdt både Nygaardsvold og Koht mest mulig, om de opplysninger for seg selv, som ble sendt dem fra Tyskland og England. Men man må ha lov til å tro at disse representanter også leste aviser. Og det var ganske trøstende toner som der kom frem. Ikke minst fra England. Som førte til at regjeringen sendte en note til USA og ba om hjelp mot Englands nøytralitetsbrudd i norske farvann. Men derfra kom det ingen trøst. De hjernevaskede har tydeligvis vanskeligheter med å forstå at det var egne krefter som man måtte stole på. Altså en alminnelig mobilisering og motstand mot krenkelser av norske farvann. Men regjeringen førte en nøytralitetspolitikk som gikk ut på at vi måtte for all del ikke komme i krig på gal side! Og dette var nok både Tyskland og de allierte fullt klar over.

Stortinget burde på et tidlig tidspunkt ha grepet inn og forlangt mobilisering. Men «bløtdyrene»,

forsto ingen ting. Jeg siterer fra stortingsmøte om kvelden 8. april. Moseid ber om ordet utenfor tur: «Det må vi alle forstå at før vi forlater denne sal kan vi være innblandet i stormaktskrigen». Rå latter fra galleriet. Både statsrådene og Stortinget deltok i munterheten. Vel, vel. Så mye skjønte altså disse representanter for det norske folk hva de hadde brakt Norge opp i. Hvis jeg ikke husker feil, satt disse politiske åndsgiganter og diskuterte høstens kommende stortingsvalg i disse for landets skjebnetimer. Da Koht fra England fikk beskjed om at tyske flåtestyrker var på vei inn til Narvik: «Da sto det stille for meg».

Joda, det var gutter som landets befolkning hadde valgt inn til å styre landet.

Major Langeland, sjef for rebelene i Oslo-området: «Hvorfor ble det ikke mobilisert i februar eller mars? Unnlatsen av å mobilisere var en absolutt utilgivelig feil. Det var denne regjeringen Nygaardsvolds feil som var årsaken til all vår ulykke. Langeland nevner også hva de fem års okkupasjon kostet Norge i kroner — 18 milliarder. Det blir nokså komisk når representantene for hevneoppjøret hevder at N.S. påførte Norge et økonomisk tap på noe under 300 millioner. Det var vel arbeidstjeneste o.l.

Kongen, regjeringen og Stortinget hadde selv brakt seg opp i denne situasjon som oppsto i april 1940.

Johan Scharffenberg i «Norske aktstykker til okkupasjonens forhistorie». Hans konklusjon: «At man var logisk forpliktet til å erkjenne at den tyske okkupasjon ikke var folkerettsstridig». Ifølge Grunnlovens paragraf 17 kunne ikke Stortinget gi noen fullmakt til regjeringens opphold utenfor Norge. Det eneste paragraf 17 påpeker er at regjeringen ikke hadde lov å forlate landet. De la ned sine embeder som statsråder og reiste ut som sivilister. Så deres virksomhet i England som representanter for Norge var høyst ulovlig samme hvor mye representantene for rebellene og etter krigen Stortinget fikk med lover med tilbakevirkende kraft. Paragraf 97.

Nå har vel den hjernevaskede fått noe å tygge på?

Gestapo er borte, men Blitzjungen er jo her!

G. Lien